

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2004

Utgiven i Helsingfors den 20 januari 2004

Nr 8—10

INNEHÅLL

Nr		Sidan
8	Statsrådets förordning om konfrontation	25
9	Statsrådets förordning om behörighetsvillkor som gäller officerares kunskaper i finska och svenska	27
10	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om grunderna för ersättning för läkar- och tandläkarutbildning samt hälsovetenskaplig forskning på universitetsnivå år 2004	29

Nr 8

Statsrådets förordning om konfrontation

Given i Helsingfors den 15 januari 2004

I enlighet med statsrådets beslut vid föredragning från kommunikationsministeriet, föreskrivs med stöd av 38 a § 5 mom. lagen av den 30 april 1987 om förundersökning (449/1987) sådant det lyder i lag 645/2003:

1 §

Konfrontation

Med konfrontation avses identifiering av en person som är misstänkt för brott, vid vilken jämförelsepersoner används vid sidan av den misstänkte som skall identifieras.

Konfrontation kan användas när den kan antas vara av betydelse för utredningen av ett brott.

Konfrontation kan ske så att jämförelsepersonerna är uppställd på rad eller visas en och en eller som en kombination av dessa.

Undersökningsledaren fattar beslut om att ordna en konfrontation.

2 §

Konfrontationens tillförlitlighet

Vid ordnande av konfrontation skall de omständigheter som påverkar dess tillförlitlighet uppmärksammas och dokumenteras. Vid valet av jämförelsepersoner skall bland annat uppmärksammas hur väl dessa till sitt

utseende motsvarar den beskrivning den som skall identifiera den misstänkte tidigare gett av denne.

Konfrontation får inte användas, om

1) det inte utan väsentlig olägenhet finns att tillgå ett enligt 38 a § 2 mom. förundersökningslagen tillräckligt antal jämförelsepersoner som motsvarar den beskrivning den som skall identifiera den misstänkte tidigare gett av denne;

2) den som skall identifiera den misstänkte redan tidigare har deltagit i en konfrontation eller annan identifiering som gällde den misstänkte; eller

3) konfrontationen inte av något annat motsvarande skäl kan ordnas på ett tillförlitligt sätt.

Det är inte tillåtet att före eller under konfrontationen leda den som skall identifiera den misstänkte eller att på annat sätt använda ett förfarande som försvagar tillförlitligheten hos identifieringen. I mån av möjlighet skall för att ordna konfrontationen väljas en person som inte vet vilken av de personer som ingår i konfrontationsgruppen som misstänks för brottet.

Konfrontationen skall avbrytas om det under den framgår ett hinder för att ordna den.

3 §

De grunder den som gjort identifieringen anger för den

Den beskrivning den som skall identifiera den misstänkte har gett skall före konfrontationen antecknas i förhörsprotokollet. Den som identifierat den misstänkte skall, innan han har informerats om resultatet av identifieringen, omedelbart efter identifieringen ange grunderna för den. Grunderna för identifieringen spelas in på den bildupptagning som gjorts av konfrontationen och antecknas i det förhörsprotokoll som uppgörs med den som gjort identifieringen.

4 §

Protokoll över ordnande av konfrontation

Utöver att förhörsprotokoll uppgörs beträffande en konfrontation skall vid konfrontationen föras särskilt protokoll i vilket skall antecknas i varje fall

1) datum, klockslag och plats för konfrontationen;

2) den undersökningsledares namn och tjänsteställning som beslutat om att ordna konfrontationen;

Helsingfors den 15 januari 2004

Inrikesminister *Kari Rajamäki*

3) den misstänktes namn och personbe-teckning;

4) det brott som undersöks;

5) jämförelsepersonernas namn;

6) den misstänktes biträdes eller försvarares namn, om den misstänkte har ett biträde eller en försvarare;

7) uppgift om det konfrontationsförfarande som avses i 1 § 3 mom.;

8) de polismäns namn som ordnat konfrontationen;

9) uppgift om eventuella andra personer som varit närvarande vid konfrontationen; samt

10) orsaken till att konfrontationen eventuellt avbrutits.

5 §

Närmare anvisningar

Inrikesministeriet utfärdar vid behov närmare anvisningar om verkställigheten av denna förordning.

6 §

Ikraftträdelsebestämmelse

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 2004.

Överinspektör Keijo Suuripää

Nr 9

Statsrådets förordning**om behörighetsvillkor som gäller officerares kunskaper i finska och svenska**

Given i Helsingfors den 15 januari 2004

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från försvarsministeriet, föreskrivs med stöd av 6 § 2 mom. lagen den 6 juni 2003 om de språkkunskaper som krävs av offentligt anställda (424/2003):

1 §

Tillämpningsområde

I denna förordning finns bestämmelser om de behörighetsvillkor som gäller kunskaper i finska och svenska inom försvarsministeriets förvaltningsområde vid utnämning till en tjänst eller ett tjänsteförhållande för viss tid som officer eller vid förordnande till en uppgift.

2 §

Officerarna vid försvarsministeriet

Behörighetsvillkor som gäller språkkunskaper i fråga om en tjänst eller ett tjänsteförhållande för viss tid som äldre avdelningsstabsofficer och avdelningsstabsofficer vid försvarsministeriet är utmärkte muntliga och skriftliga kunskaper i finska samt nöjaktiga muntliga och skriftliga kunskaper i svenska.

3 §

Officerarna vid försvarsmaktens finskspråkiga och tvåspråkiga myndigheter

Vid försvarsmaktens finskspråkiga truppförband, andra finskspråkiga myndigheter

samt tvåspråkiga myndigheter med finska som majoritetsspråk, för vilka truppförbandets eller myndighetens språk bestäms enligt språklagen (423/2003) är de behörighetsvillkor som gäller språkkunskaper vid utnämning till en tjänst eller ett tjänsteförhållande för viss tid som överste eller kommodor eller till en högre tjänst eller förordnande till en uppgift utmärkte muntliga och skriftliga kunskaper i finska samt nöjaktiga muntliga och skriftliga kunskaper i svenska.

Det som i 1 mom. bestäms om behörighetsvillkoren gäller också en officer som utnämns till en annan tjänst eller till ett annat tjänsteförhållande för viss tid som officer eller förordnas till en uppgift och har avlagt kandidatexamen i militärvetenskaper eller magisterexamen i militärvetenskaper enligt förordningen om försvarshögskolan (668/1992).

Behörighetsvillkor som gäller språkkunskaper vid utnämning till en tjänst eller ett tjänsteförhållande för viss tid som officer eller förordnande till en uppgift är i fråga om andra officerare än de som avses i 1 och 2 mom. utmärkte muntliga och skriftliga kunskaper i finska och vid försvarsmaktens tvåspråkiga myndigheter med finska som majoritetsspråk dessutom god förmåga att förstå svenska.

4 §

Officerarna vid försvarsmaktens svenskspråkiga myndigheter

Behörighetsvillkor som gäller språkkunskaper vid utnämning till en tjänst eller ett tjänsteförhållande för viss tid som officer eller förordnande till en uppgift vid försvarsmaktens svenskspråkiga truppförband är goda muntliga och skriftliga kunskaper i svenska samt nöjaktiga muntliga och skriftliga kunskaper i finska.

Utän hinder av det som bestäms i 1 mom. är behörighetsvillkor som gäller kunskaper i

finska goda muntliga kunskaper vid utnämning till en tjänst eller ett tjänsteförhållande för viss tid som överstelöjtnant eller kommandör eller till en lägre tjänst eller förordnande till en uppgift, om den som skall utnämnas eller förordnas till uppgiften inte har avlagt examen som avses i 3 § 2 mom.

5 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 20 januari 2004.

Helsingfors den 15 januari 2004

Försvarsminister *Seppo Kääriäinen*

Äldre regeringssekreterare Timo Turkki

Nr 10

Social- och hälsovårdsministeriets förordning**om grunderna för ersättning för läkar- och tandläkarutbildning samt hälsovetenskaplig forskning på universitetsnivå år 2004**

Given i Helsingfors den 14 januari 2004

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 47 § 2 mom. och 47 b § 1 mom. lagen den 1 december 1989 om specialiserad sjukvård (1062/1989), dessa lagrum sådana de lyder, 47 § 2 mom. i lag 1115/1999 och 47 b § 1 mom. i lag 957/2001:

1 §

Utbildning vid universitetssjukhus

Den ersättning för kostnader för läkar- och tandläkarutbildning som betalas till en samkommun som är huvudman för ett universitetssjukhus uppgår till 63 860 euro för varje medicine licentiatexamen och odontologie licentiatexamen samt för varje specialläkarexamen och specialtandläkarexamen. Den ersättning som betalas för en specialläkarexamen som avses i 3 a § 2 mom. i den genom förordningen om specialläkarexamen (678/1998) upphävda förordningen om specialläkarexamen (691/1985), nedan *den upphävda förordningen*, är dock 30 823 euro.

Sådan ersättning som avses i 1 mom. betalas inte för kostnader som föranleds av specialläkaramina inom idrottsmedicin, hälsovård, företagshälsovård och allmän medicin, av specialtandläkarexamen inom hälsovård eller av sådan utbildning som krävs för administrativ kompetens och som avses i 3 a § 3 mom. i den upphävda förordningen och i 6 a § förordningen om specialtandläkarexamen (629/1984). Om ett universitetssjukhus ger utbildning inom ett utbildningsprogram som leder till specialläkarexamen inom idrottsmedicin, hälsovård, företagshälsovård

och allmän medicin eller utbildning inom ett utbildningsprogram som leder till specialtandläkarexamen inom hälsovård betalas till den samkommun som är huvudman för sjukhuset 1 298 euro i ersättning per utbildningsmånad enligt ett utbildningsprogram som universitetet har godkänt och för varje läkare eller tandläkare som deltagit i utbildningen.

När ett universitet för specialiseringsutbildning för tandläkare anlitar ett universitetssjukhus för vilket en sådan samkommun är huvudman inom vars område det finns ett universitet vid vilket specialtandläkarexamen enligt förordningen om specialtandläkarexamen inte kan avläggas, skall, till den samkommun som är huvudman för det universitetssjukhus som ger utbildningen, för varje tandläkare som deltagit i utbildningen, betalas 1 298 euro i ersättning per utbildningsmånad enligt ett utbildningsprogram som universitetet har godkänt.

2 §

Grundutbildning vid någon annan enhet än ett universitetssjukhus

När grundutbildning för läkare eller tandläkare ges vid någon annan verksamhetsenhet

inom hälso- och sjukvården än vid ett universitetssjukhus, betalar den samkommun som är huvudman för universitetssjukhuset ersättning för de kostnader som utbildningen medför enligt vad serviceproducenten, den samkommun som är huvudman för universitetssjukhuset och universitetet sinsemellan kommer överens om.

3 §

Specialiseringsutbildning vid någon annan enhet än ett universitetssjukhus

När ett universitet för specialiseringsutbildning för läkare eller tandläkare anlitar någon annan verksamhetsenhet inom hälso- och sjukvården med en samkommun som huvudman än ett universitetssjukhus, en verksamhetsenhet inom hälso- och sjukvården med en kommun som huvudman, ett statligt sjuksjukhus eller en sådan verksamhetsenhet inom hälso- och sjukvården som avses i 2 § förordningen om serviceproducenter som är berättigade till ersättning för kostnader för läkar- och tandläkarutbildning samt hälsovetenskaplig forskning på universitetsnivå (1206/1999) är ersättningen för de kostnader som utbildningen medför för serviceproducenten 1 298 euro per utbildningsmånad enligt ett utbildningsprogram som universitetet har godkänt och för varje läkare eller tandläkare som deltagit i utbildningen. Ersättning betalas dock inte för kostnader för utbildning som krävs för administrativ kompetens och som avses i 3 a § 3 mom. i den upphävda förordningen och i 6 a § förordningen om specialtandläkarexamen.

4 §

Tilläggsutbildning för läkare inom primärvården och praktisk tjänstgöring för tandläkare samt tjänstgöring som i vissa fall förutsätts av personer som avlagt grundexamen utomlands

Den ersättning som för kostnader för tilläggsutbildning för läkare inom primärvården och för kostnader som föranleds av praktisk tjänstgöring för legitimerade tandläkare samt för kostnader för sådan utbildning

eller tjänstgöring som kan jämföras med dessa och likaså den ersättning som för kostnader för tjänstgöring som avses i 14 § förordningen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården (564/1994) betalas till en kommun eller samkommun som är huvudman för ett sjukvårdsdistrikt eller en hälsovårdscentral är 1 298 euro per månad för varje läkare eller tandläkare som deltagit i utbildningen eller fullgjort tjänstgöringen.

5 §

Poängsättning för forskningsrapporter som publicerats åren 2000—2002

Ersättningen för kostnader som föranleds av hälsovetenskaplig forskning på universitetsnivå vid en verksamhetsenhet inom hälso- och sjukvården som en kommun eller samkommun är huvudman för, vid ett statligt sjuksjukhus eller en sådan verksamhetsenhet inom hälso- och sjukvården som avses i 1 § förordningen om serviceproducenter som är berättigade till ersättning för kostnader för läkar- och tandläkarutbildning samt hälsovetenskaplig forskning på universitetsnivå beräknas på basis av publikationspoäng som fastställs som följer:

doktorsavhandling som monografi.....	6
doktorsavhandling som består av en sammanställning av publikationer	1
artikel som publicerats i någon av följande finska hälsovetenskapliga publikationer, i vilka används ett förfarande med extern utvärdering:	
Duodecim	
Finska Läkaresällskapets handlingar	
Hoitotiede	
Finlands Tandläkartidning	
Finlands Läkartidning	
Sosiaalilääketieteellinen aikakauslehti	0,5
för artiklar som publicerats i en utländsk publikation ges poäng enligt deras impactfaktor enligt följande:	
impact-faktor lägre än 1	1
” 1— lägre än 3	2
” 3 — lägre än 5	3
” 5 eller högre	4
utan hinder av vad som bestäms ovan ges för artiklar som publicerats i en utländsk publikation åren 2001—2002 poäng enligt deras impact-faktor enligt följande:	

impact-faktor lägre än 1	1
” 1– lägre än 4	2
” 4 eller högre	3

För erhållande av ersättning krävs att de sammanlagda publikationspoängen för en verksamhetsenhet inom hälso- och sjukvården under 2000—2002 är minst tre.

6 §

Publikationspoängens värde

Värdet av en sådan publikationspoäng som avses i 5 § är 5 914,89 euro.

7 §

Antalet examina och publikationspoäng

Antalet examina och publikationspoäng beräknas som ett medeltal för de tre senaste kalenderår för vilka uppgifter kan erhållas.

8 §

Poängsättning för forskningsrapporter som publicerats år 2003 och beaktande av poäng vid beräkning av ersättning

Ersättningen för kostnader som föranleds av hälsovetenskaplig forskning på universitetsnivå vid sådana verksamhetsenheter inom hälso- och sjukvården som avses i 5 § 1 mom. beräknas i fråga om forskningsrapporter som publicerats år 2003 på basis av publikationspoäng som fastställs som följer:

doktorsavhandling som monografi	6
doktorsavhandling som består av en sammanställning av publikationer.....	1
artikel som publicerats i någon av följande finska hälsovetenskapliga publikationer, i vilka används ett förfarande med extern utvärdering:	
Duodecim	
Finska Läkaresällskapets handlingar	
Hoitotiede	
Kommunalläkaren	
Finlands Läkartidning	
Finlands Tandläkartidning	
Sosiaalilääketieteellinen aikakauslehti	0,5
för artiklar som publicerats i en utländsk publikation ges poäng enligt deras impact-faktor enligt följande:	

impact-faktor lägre än 1	1
” 1– lägre än 4	2
” 4 eller högre	3

För erhållande av ersättning krävs att de sammanlagda publikationspoängen för en verksamhetsenhet inom hälso- och sjukvården under 2001—2003 är minst tre.

9 §

Anvisande av ersättning för forskningskostnader för forskning som hänför sig till hälsovårdsservicesystemet

En samkommun som är huvudman för ett universitetssjukhus skall av den ersättning som den erhållit med stöd av 5 § anvisa minst en tiondededel för forskning kring effekterna och kostnadseffekterna av undersöknings- och behandlingsmetoder samt för forskning som hänför sig till hälsovårdsservicesystemet, i synnerhet i hälsovårdscentralerna. Kliniska läkemedelsundersökningar i anslutning till ansökan om ett sådant försäljningstillstånd för läkemedelspreparat som avses i 21 § läkemedelslagen (395/1987) räknas inte som undersökningar av effekterna och kostnadseffekterna av undersöknings- och behandlingsmetoder.

10 §

Skyldighet att lämna uppgifter

En samkommun som är huvudman för ett universitetssjukhus skall före utgången av juni 2005 lämna social- och hälsovårdsministeriet en utredning över hur den ersättning som samkommunen erhållit med stöd av 1, 2 och 5 § har använts. Andra serviceproducenter som är huvudmän för sådana verksamhetsenheter inom hälso- och sjukvården som avses i 5 § skall inom samma tid lämna en utredning över hur den ersättning som de erhållit med stöd av 5 § har använts.

I en i 1 mom. avsedd utredning över användningen av den ersättning som erhållits med stöd av 5 § skall specificeras på vilket sätt den totala ersättning som erhållits har anvisats för grundforskning, klinisk forskning samt forskning kring funktionen hos och effekterna av hälsovårdsservicesystemet

Nr 10

jämte annan forskning. I utredningen skall dessutom specificeras hur den finansiering som ersättningstagaren anvisat för forskning som avses i denna förordning indelas i finansiering som erhållits med stöd av 5 §, i finansiering som annars givits av huvudmannen för verksamhetsenheten inom hälso- och sjukvården och i annan finansiering.

Huvudmän för verksamhetsenheter inom hälso- och sjukvården som avses i förordningen om serviceproducenter som är berättigade till ersättning för kostnader för läkar- och tandläkarutbildning samt hälsovetenskaplig forskning på universitetsnivå skall

dessutom lämna social- och hälsovårdsministeriet de uppgifter om verksamheten och om finansieringen av den som ministeriet begär.

11 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 20 januari 2004.

Förordningen tillämpas på ersättningar som betalas för år 2004. Förordningens 8 § tillämpas dock vid beräkandet av ersättning som betalas för år 2005.

Helsingfors den 14 januari 2004

Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

Regeringssekreterare Päivi Salo